

Από τη Μαύρη Σπηλιά του Προυσού στα χιόνια του Βελουχιού.

Τον Τυμφρηστό (Βελούχι), εμβληματικό βουνό και ονομασία της ορεινής Ρούμελης επισκεφθήκαμε στις 2-3 Μαρτίου 2019, σε μια ιδιαίτερη χρονιά για τα βουνά μας όπου τα χιόνια είχαν κυριολεκτικά σκεπάσει τα πάντα και οι διαδρομές σε αυτά ήταν πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθούν. Παρόλα αυτά η προγραμματισμένη εξόρμηση έγινε και για πρώτη φορά με το Σύλλογό μας βρεθήκαμε στο φημισμένο αυτό βουνό που ορθώνεται απόκρημνο πάνω από το Καρπενήσι.

Η διανυκτέρευση είχε προγραμματιστεί και έγινε στο καταφύγιο του Ε.Ο.Σ. Καρπενησίου, στη θέση Διαβολότοπος (1.875 μ), μέρος όπου όπως το όνομά του υποδεικνύει, οι καιρικές συνθήκες και ιδιαίτερα οι επικρατούντες άνεμοι είναι ιδιαίτερα ισχυροί. Και τούτο πράγματι το διαπιστώσαμε όταν αργά το απόγευμα της πρώτης ημέρας βρεθήκαμε εκεί και κάποιοι από τους συμμετέχοντες έπρεπε να μείνουν σε αντίσκηνα έξω από το καταφύγιο, που μικρό δεν μπορούσε να φιλοξενήσει όλη την ομάδα μας. Ο αέρας παγωμένος και δυνατός, έπαιρνε και έφερνε το χιόνι στα πρόσωπά μας, αδιάψευστη μαρτυρία η φωτογραφία του Γρηγόρη

Παπαδόπουλου που επέμενε να περάσει

τη νύχτα σε μη ορειβατικού (στρατιωτικού) τύπου ανοιχτό αντίσκηνο -και μάλιστα χωρίς υπνόσακο- και που καθαρά φαίνονται οι δραματικές συνθήκες ... επιβίωσής του στο κρύο. Αλλά και όσοι είχαν ορειβατικές σκηνές (Αγαλόπουλος Νίκος, Δημητρακόπουλος Νικόλας, Θεοδωρίδης Αριστομένης, Καρράς Μάρκος, Πάνου Ελένη, Φαμπρικατζής Άλκης και Φλωράκης Στέλιος) που έστησαν αφού έσκαψαν κατάλληλα στο χιόνι, άκουγαν όλο το βράδυ τον αέρα να λυσομανά και το επόμενο πρωί τις αντίκρισαν καλυμμένες με λεπτό στρώμα πάγου.

Και όλα τούτα ήταν σε πλήρη αντίθεση με την επίσκεψη που πραγματοποιήσαμε την πρώτη ημέρα στο χωριό Προυσός, στο Παναιτωλικό όρος όπου με μικρή πορεία μισής ώρας περίπου σε καλό μονοπάτι που αρχίζει έξω από το χωριό και σε ειδυλλιακό τοπίο δίπλα σε νεροσυρμή

που έρχεται από ψηλά και που σχηματίζει ωραίες βάθρες, επισκεφθήκαμε τη *Μαύρη Σπηλιά*, ένα εντυπωσιακό και με πτυχώσεις, σαν σε πέτρινο σκηνικό, μεγάλο κοίλωμα σε απότομο βράχο. Η σπηλιά αυτή κατά πως φαίνεται και σύμφωνα με αρχαίους συγγραφείς αλλά και σύγχρονους μελετητές είναι πιθανώς η θέση αρχαίου μαντείου των Ευρυτάνων, στο οποίο ο Οδυσσέας, βασιλιάς της γειτονικής Ιθάκης πήρε χρησμό. Βέβαιο είναι ότι το σπήλαιο αυτό αποτελούσε καταφύγιο των κατοίκων της περιοχής στην περίοδο της Τουρκοκρατίας και στη γερμανική Κατοχή, λέγεται δε ότι ήταν καταφύγιο και του Γ. Καραϊσκάκη, ο οποίος -ως γνωστό- άρρωστος φιλοξενήθηκε στο περίφημο Μοναστήρι της Προυσιώτισσας.

Παρά την καλή σήμανση και την κατασκευή του μονοπατιού, η χρησιμοποίηση της σπηλιάς αυτής για στάβλισμα ζώων (όπως τα περιττώματα μαρτυρούν) δείχνει κάποια σχετική αδιαφορία.

Την ιστορική και ξακουσμένη Μονή της Προυσιώτισσας, γνωστή σε όλη τη Ρούμελη και όχι μόνο, δεν είχαμε την ευκαιρία δυστυχώς να επισκεφτούμε. Η φήμη της είναι ανάλογη εκείνη της Μονής της Σπηλαιώτισσας στη Θεσσαλία. Αλλά και άλλα ιστορικά κτίσματα όπως οι δύο πύργοι του Καραϊσκάκη στην πρόσβαση για τη Μονή, το μουσείο της Μονής όπου μεταξύ άλλων κειμηλίων φυλάσσεται και το σπαθί και το φέσι του Καραϊσκάκη και η Σχολή Ελληνικών Γραμμάτων όπου δίδαξαν περίφημοι Διδάσκαλοι, δεν προλάβαμε να επισκεφτούμε.

Με τη Μαύρη Σπηλιά συνδέεται κατ' άλλους και η Αποκλείστρα της Καστανιάς, ένα σπουδαίο ιστορικό μνημείο της Ευρυτανίας και όλης της Στερεάς Ελλάδας, φυσικό οχυρό που φιλοξένησε ανθρώπους (κυρίως γυναικόπαιδα) τα χρόνια της Επανάστασης του 1821. Ελπίζουμε κάποια φορά ως Σύλλογος να το επισκεφτούμε.

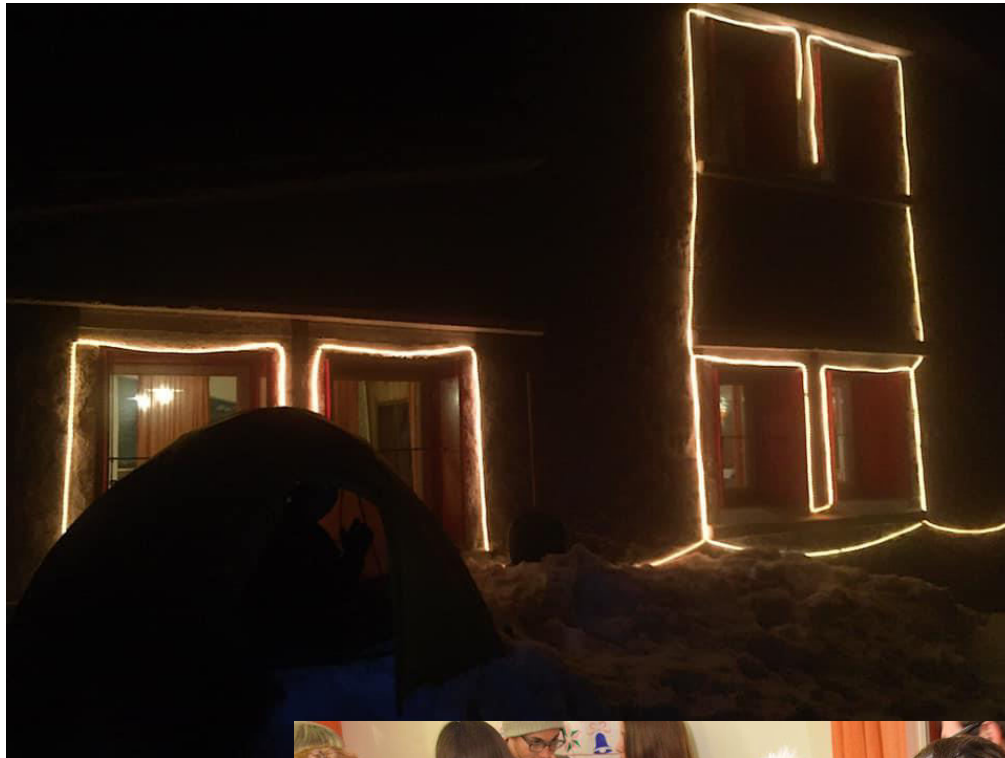
Στην πορεία μας προς τη Μαύρη Σπηλιά συναντηθήκαμε με τον κ. Σπύρο Ρίζο, μέλος Ε.ΔΙ.Π. και τον Καθηγητή κ. Γεώργιο Παπαδούλη, τ. Πρύτανη του Πανεπιστημίου μας, Πρόεδρο και

Αντιπρόεδρο αντίστοιχα του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Οίτης, Κοιλιάδας Σπερχειού και Μαλιακού Κόλπου καθώς και με τη Δασολόγο κα Εύα Δόντα, συντονίστρια του ως άνω Φορέα.

Το βράδυ στο καταφύγιο -αν και σε συνθήκες συνωστισμού- κύλησε με συζητήσεις, παιχνίδια και τραγούδια. Ακολούθησε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας για 4^η φορά στο Σύλλογο με τυχερούς την φοιτήτριά μας Χριστίνα Χατζημαρινάκη και τον φίλο του Συλλόγου

Σταμέλο Χρήστο, που κέρδισαν από ένα ζευγάρι ορειβατικές κάλτσες. Για την εύγεστη και ευπαρουσίαστη Βασιλόπιτα φρόντισε πάλι και ο φοιτητής μας Ανδρέας Ρούσσος.

Το πρωί της δεύτερης ημέρας επιχειρήθηκε η ανάβαση στην κορυφή 2.314 μ., που όμως δεν έγινε κατορθωτή παρά μόνο μέχρι το υψόμετρο 2.000 μ. περίπου, λόγω του σκληρού πάγου που συναντήσαμε και της έλλειψης από τους περισσότερους κατάλληλου εξοπλισμού (μεταλλικών καρφιών στις ορειβατικές μπότες και ορειβατικής σκαπάνης). Παρόλα αυτά η

καταπληκτική θέα των γύρω κορυφών: Χελιδόνας, Καλιακούδας, Αγράφων, Οξυάς, Βαρδούσιων, Οίτης, Παναιτωλικού, Όρεων Ναυπακτίας, Ορέων Βάλτου, Τζουμέρκων, Κακαρδίτσας, μας αποζημίωσε.

Η κατάβαση έγινε με προσπάθεια τσουλήθρας πάνω στο χιόνι που αποδείχθηκε ότι δεν ήταν τόσο εύκολη λόγω της κλίσεως και της ποιότητας του χιονιού.

Ο χρόνος, λόγω της μη ανάβασης στην κορυφή, επέτρεψε σε μερικούς από τους φοιτητές μας, έμπειρους ή μη, να κάνουν

σκι στις εκεί εγκαταστάσεις του χιονοδρομικού κέντρου. Ανάμεσα στους χιονοδρόμους

(Νικόλα Δημητρακόπουλο, Χριστίνα Χατζημαρινάκη, Μαριάννα Ιωαννίδου, Εύη Παυλάκου,

Χριστίνα Νομικού, Νίκο Αγαλόπουλο, Βαγγέλη Κυρ-
κούλη,) και ο Θανάσης
Καμπάς, Αναπληρωτής Κα-
θηγητής του Γ.Π.Α. και
στέλεχος του Φ.Ο.Σ., αλλά
και ο φίλος του Συλλόγου
μας, Δασολόγος, Ομότιμος
Καθηγητής κ. Ιωάννης
Κακαράς.

Κατά την επιστροφή σταματήσαμε στα Λουτρά Υπάτης για φαγητό, αλλά και για να παρατηρήσουμε το σημείο όπου κοχλάζει πραγματικά σαν σε κόλαση και σε αρκετό βάθος καυτό ιαματικό υγρό, με έντονη οσμή υδρόθειου.

Υπόσχεση δώσαμε το χιλιотραγουσιμένο Βελούχι να το ανεβούμε με καλύτερες συνθήκες

σε επόμενη
εξόρμηση.

Τις καλύτε-
ρες συνθήκες
και την ομορ-
φιά της άνοιξης
εξυμνούν άλ-
λωστε και τα
παρακάτω δη-
μώδη άσματα ...

*Βελούχι μου περήφανο
κι Οξυά ζωγραφισμένη,
λιώσε τα χιόνια γλήγορα
να χορταριάσει ο τόπος.*

*Να βγουν οι βλάχοι στα βουνά
να βγουν κι οι βλαχοπούλες,
να βγουν και τα βλαχόπουλα
λαλώντας τις φλογέρες.*

*Να βγουν τα λάγια πρόβατα
με τα λαμπρά κουδούνια,
να βγουν τ' αρνάκια παίζοντας
μπροστά από τις μάνες.*

*Γεια σου Βελούχι μου ψηλό
με τα ψηλά σου ελάτια
που μπορείς δεν σε σκιάζουνε
μήτε βοριά γινάτια.*

*Ορθώνεσαι περήφανο
και χιλιοζηλεμένο
σαν καρτερείς την άνοιξη
Βελούχι μου γραμμένο.*

*Και καρτερείς να λιώσουνε
τα χιόνια από τα πλάγια
ν' ακούς τα κυπροκούδουνα
σα νάχουν κάνει μάγια.*

*Έχω κι εγώ κρυφό καημό
χαράματα ν' ανέβω
και τις ψηλές κορφούλες σου
'πο πέρα ν' αγναντεύω*

*Επιμέλεια κειμένου
Ομότιμος Καθηγητής Ν.Γ. Εμμανουήλ
Δρ Ε. Πάνου*

Φωτογραφίες

*Αγαλόπουλος Νίκος, Βούκατα Βαϊά, Μανιάτη Θεοδώρα, Μυλωθρίδου Νατάσα, Νικολάου Παναγιώτης,
Νομικού Χριστίνα, Πάνου Ελένη, Στούμπου Παναγιώτα, Ρούσσος Ανδρέας, Χατζημαρινάκη Χριστίνα.*